

Akinek inge, vegye magára! Ujabb 50 ingyertes névsora!

IV. évfolyam. 34. szám

1948 augusztus 21.

Ludas Matyi

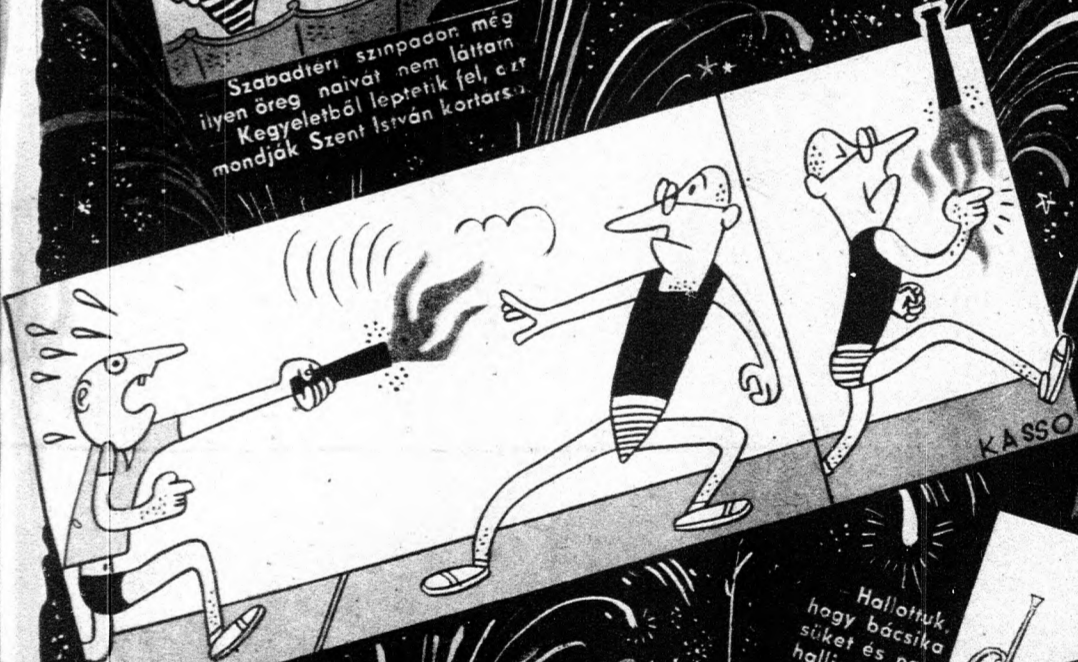
SZENT ISTVÁN

Ökörsütésnél ügyesnek kell lenni,
Palika! Rohanj egyenesen a fartőre.

Szabadteri színpadon még
ilyen öreg naivat nem láttam.
Kegyeletből leptetik fel, ezt
mondják Szent István kortársai.

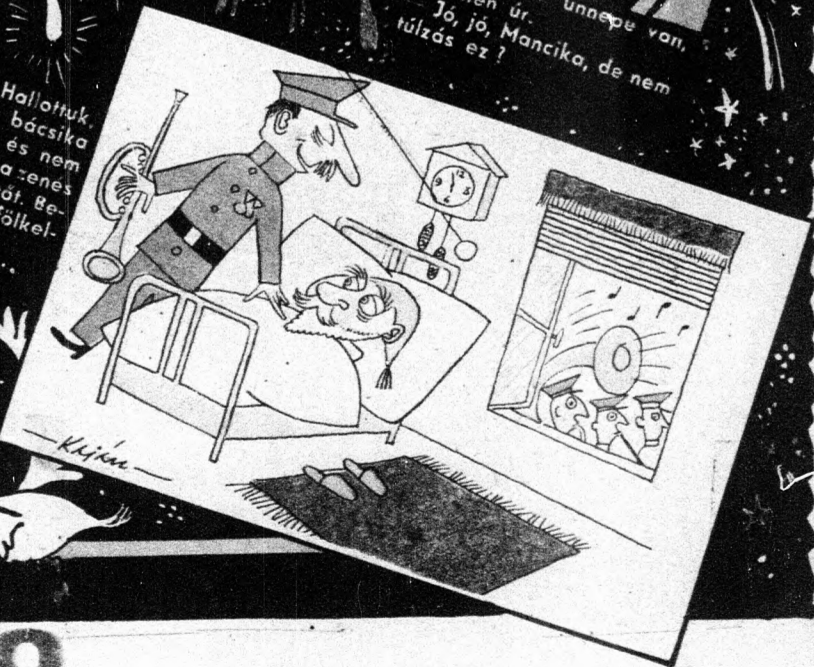
Ez a gellérthegy-i üz-
játék mindig bajt csinál.
Most is kiégették az
ingecskémet!

A kenyér ünnepe van,
Kelemen úr.
Jó, jó, Mancika, de nem
tűlés ez?

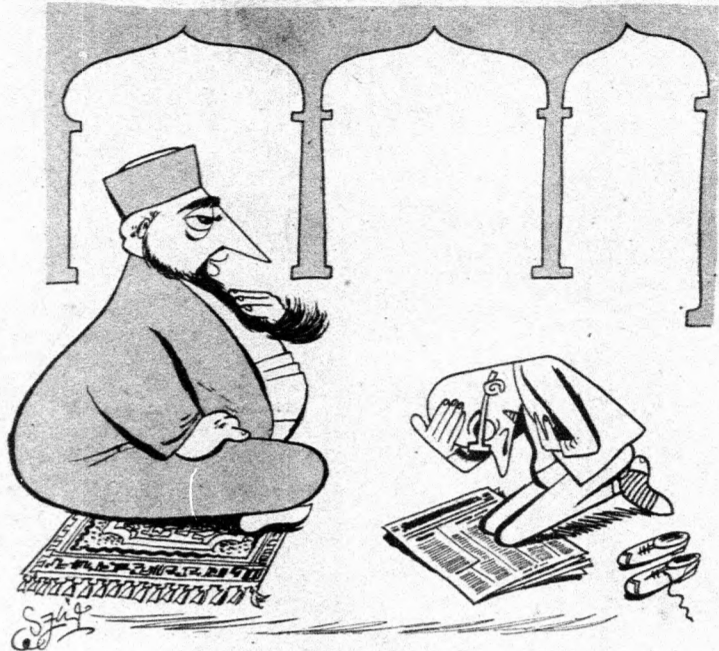
A jakvas statétának
ezt a jogját szabály-
zatlan váltás miatt
diszkvalifikálták.

Hallottuk,
hogy bácsika
süket és nem
hallja a zenés
ébresztőt. Be-
jöttem fölkel-
teni.

70
fillér

Nem akarja, hogy kiközösítsék

— És mondd csak, hírlapíró effendi, mért akarsz te a katolikus vallásról áttérni a mohamedánra?
— Meg akarom írni a véleményemet Mintsenty Józsefről.

A hírneves párizsi idegyógyász befejezte délutáni rendelését és csöngött a szobalánynak:
— Nyissa ki az ablakot, Julie.
A szobalány kinyitotta és kiment.
Ebben a pillanatban egy rózsaszínű felhő úszott az ablak elé, és belépett róla a szobába egy gyönyörű, hófehér angyal.
— Beszélni szeretnék önnel, tanár úr.
— Tessék... tessék helyet foglalni, — hebegte az idegyógyász.

EZEN A VICCEN mulat ma Párizs

Az angyal leült, elrendezte szárnya tollazatát, lefújta az egyik hófehér pihéről egy szem kormot, aztán így szólt:
— Sziveskedjék velem jönni a felhőn a mennybe egy beteghez. Estére már vissza is hozom a tanár urat.
— Ki beleg odafönt?, — ámuldozott az idegyógyász.
— Az angyal zavarba jött. Most ő hebegett.

— Az... akinek a nevét... csak végtelen... hódolattal...
— Szent Isten! — kiáltott fel a tanár.
Az angyal lehajtott fejvel suttogta:
— Te monddad...
A tanár dermedten bámult az angyalra, majd meg-megbicsakló hangon kérdezte:
— Dehát... tulajdonkép... mi... miben... nyilvánul?
Az angyal felsóhajtott:
— Pár nap óta De Gaulle-nak képzelet magát...

Bóbis lakást kapott a demokráciától

— Előadó úr! Legyőztem Svjciket, kérek egy lakást.

Aggasztóan csökken az összeesküvőállományunk!

A nagyközönség nyugodtan olvassa az összeesküvők egyre ritkuló tárgyalásairól szóló tudósításokat és közben nem is sejtji azt, amit a szakértők már régóta tudnak, hogy a dunántúli és tiszántúli területek feltárása után nyers összeesküvő-állományunk katasztrofálisan csekélyé zsugorodott.
Ha valami fordulat közbe nem jön, úgy kétségtelen, hogy egészen rövid időn belül a még meglévő összeesküvőkészleteink is elhasználnak és egy szép napon arra ébredünk, hogy az ország a legnagyobb melegben összeesküvők nélkül maradt.

Illetékes hely természetesen mindent megtesz a katasztrófa elhárítására.
— A még meglévő készleteket gondosan be fogjuk osztani! — nyilatkozott a félhivatalos személyiség.
— Még e héten meg fog jelenni a rendelet, amely az elkövetkező hat hónapra vadászlíralmat léptet életbe. Reméljük ez idő alatt összeesküvőállományunk újból összeszedi magát, bár azt nem ígérhetjük, hogy a vadászlíralom feloldása után az összeesküvőket a szabadfoglalomnak adjuk át. Sokkal valószínűbb, hogy jegyrendszerrel kell életbe léptetnünk.

Csökönyös kecske

A tizenkét éves Ilonka és Mariska osztálytársnők és nagyon jó barátok. Ilonka apja gyári munkás, Mariska apja gazdálkodó Pest közelében. Meghívták a múlt hétre Mariskákékat Ilonkát egy kis nyaralásra. Boldogan érkezett meg Ilonka, érdeklődve nézegette a falusi életet és rögtön segíteni akart mindenben. Mariska éppen a kecskét hajtotta be fejésre.
— Engedd, hogy én fejjem meg! — könyörgött Ilonka.

Mariska belegyezett:
— Nesze a sajtár, nesze a fejőszék. Moss kezet előbb!

Ilonka gondosan kezelt morot, aztán fogta a sajtárt meg a fejőszéket és bebújt a kecskéba.

Mariska összeretelte a csirkéket, káposztalevelet szedett a nyulaknak, megiosolta a kiskertet, de Ilonka még mindig nem jelentkezett a tejjel.

— Csak nincs valami baj? — kiáltott végül is Mariska az ől felé.

Ekkor köcsösen, kimerülten előbújt Ilonka:
— Hát nem bírok vele, Mariska, fejd mégis te meg. Nekem nem akar leülni a fejőszékre!

Halászok, figyelem! Ez a ti viccetek!

Hónapok óta halászik két halász a folyó partján egymással szemben. Az egyik halász azonban egy hétig nem mutatkozott s a másik aggóva kiabált hozzá, mikor újra megjelenik.
— Mi az, mi történt?
— Megnőszültem.
— Gratulálók. Fiala a felesége?
— Dehogyn fiatal.
— Talán gazdag?
— Semmije sincs.
— Akkor biztosan nagyon szép.
— Azt éppen nem lehet mondani.
— Hát ha nem szép, nem gazdag, nem fiatal, hát akkor mért vette el?
— Gilisztája van.

Eltörölték a helypénzt a pesti padokon

— Tyhű! Makkorát ülök én ma délután!

Augusztus 23-án

— Mit csinál itt, Sötét úr?
— Telteljesítem a Szent István-napi háromnapos munkaszünetet.

Lakásmizériás időkben

Kucseráné panaszkodik a barátójének:
— Nem értem mi van az utóbbi időben az urammal. Délben hazajön, nem szól egy szót sem, este hazajön, megint nem szól egy szót sem, reggel elmegy, újra nem szól egy szót sem.
A barátónő egy pillanatra elgondolkodik:
— Kérlek, itt arról lehet szó, hogy az urad elhagyott téged, csak nem talál lakást, hogy külön-éljen.

ÜZLETASSZONY

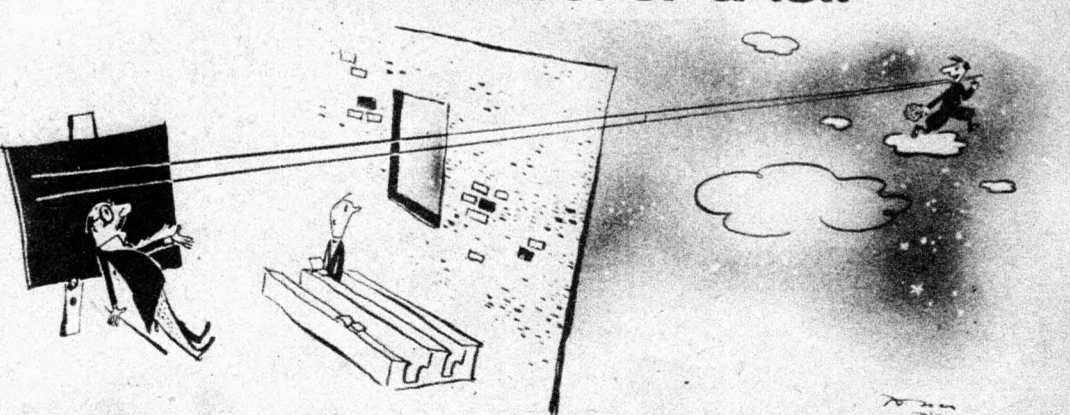
— Itt hirdették, kérem, hogy szobát adnak takarításért?
— Itt, néni.
— Es melyik volna az a szoba?
— Ez.
— Rendben van, tetszik a szoba. Majd takarítani fogom.

Élethű arckép

Egy idősebb «társaság-beli» hölgy elkészítette arcképét egyik festőművésznünkkel. Leánya és heje megnézte a képet.
— Csodálatosan hasonlít a mamrára! — kiáltott fel a fiatalasszony.
— Csakugyan remek a hasonlóság! — dicsérete a férje is. — Szinte feltek, hogy megszólal.

Szónál többel ér a tett

A jeles diák, aki bebizonyítja, hogy a párhuzamos vonalak a végtelenben találkoznak.

A mez

— Látja, kollég...
— Lé a járomt...

Japán kávéházi tud

Itt a T.u.

Miután a japán államfiak nyilatkozata alányilvánvalóvá vált, Japán milyen mélyrozszenvel üggyeli az E-sült Allamok háborús fesszítéseit, Tenno az bi táviratot intézte Arthurhoz:
„Arturkám! Engedd hogy imperialista töreseinik főött aratott gyemetek 4. évében meleg retettel üdvözöljem a pán-amerikai közös támadhadserg felállításának dolatát. Az ötlet kit Már én is gondoltam csak nem mertem sz Ezzel az utolsó válaszf leomlott a két baráti hatalom között. Mikor dünk?
Tennőd

A Beszkárt új utakon!

Közudomású, hogy villamoson utazó közönség még mindig túzózott mértben tartózkodik a jegyvátsástól. Ezért a Beszkárt igazgatósága olyan rendszert vezet a napokban amely rendkívüli mértben megkönnyíti majd kalauzok munkáját.
Ezentúl ugyanis nem gyeket kell majd a villamoson váltani, hanem tikk jelszó bemondása révén vlik az utas a villamos ticsesjogú felhasználójává. A eljárás a következő: utazni vágyó polgár megy a Beszkárt akác utcai központjába és ott pénzárnál 50 fillér lefizése ellenében a kisasszony megsugja neki az aznajsózt, amelyet aztán polgár a kalauz fölébe súmálttal rengeteg papírt fáradtságot lehet megtakarítani a legkisebb kockázás nélkül. Az ellenőr munká is megkönnyül, hogy jeg helyett a jelszavakat csak csak felülvizsgálja.
Néhány bátor fiatallembe már régóta kísérletezi fenti rendszerrel, méghozz teljes sikerrel. A tegnap jelszó például ez volt: „Má kezelve...!

A mezőgazdaság gépesítése után

— Látja, kolléga úr, a mi nyakunkról is a demokrácia vette le a jármot...

Japán kávéházi tudósítónk jelenti:

Itt a T.U.T. hadsereg...!

Miután a japán államférfiak nyilvánvalóvá vált, hogy Japán milyen mély rokon-szenveléssel ügyleti az Egyesült Államok háborús erőfeszítéseit, Tenno az alábbi táviratot intézte Mac Arthurhoz:

„Arturkám! Engedd meg, hogy imperialista törekvéseink fölött aratott győzelmeink 4. évében meleg szeretettel üdvözöljem a japán-amerikai közös támadóhadsereg felállításának gondolatát. Az ötlet kitűnő. Már én is gondoltam rá, csak nem mertem szólni. Ezzel az utolsó válaszfal is leomlott a két baráti nagyhatalom között. Mikor kezdünk?”

Tennó.”

A Beszkárt új utakon!

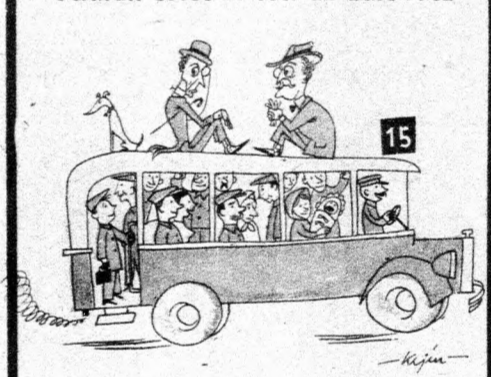

Köztudomású, hogy a villamoson utazó közönség még mindig túlzott mértékben tartózkodik a jegyváltástól. Ezért a Beszkárt igazgatósága olyan rendszert vezet a napokban be, amely rendkívüli mértékben megkönnyíti majd a kalauzok munkáját.

Ezentúl ugyanis nem jegyeket kell majd a villamoson váltani, hanem titkos jelszó bemonadása révén válik az utas a villamos teljesjogú felhasználójává. Az eljárás a következő: az utazni vágyó polgár elmegy a Beszkárt akácfa-utcai központjába és ott a pénztárnál 50 fillér lefizetése ellenében a kisasszony megsugja neki az aznapi jelszót, amelyet aztán a polgár a kalauz fülebe súg, miáltal rengeteg papírt és fáradságot lehet megtakarítani a legkisebb kockázat nélkül. Az ellenőr munkája is megkönnyül, hogy jegy helyett a jelszavakat kell csak felülvizsgálnia.

Néhány bátor fiatalember már régóta kísérletezik fenti rendszerrel, méghozzá teljes sikerrel. A tegnapi jelszó például az volt: „Már kezelve...!”

Miután olcsóbb lett az autóbusz

— Nem szívok munkásokkal egy levegőt, kérlek alássan.

Könyvtár, vigyázz! Sorakozó!

Egyik nagyfontosságú tudományos intézményünk főtitkárja ma az a fiatalember, akivel a háború alatt ez az eset történt.

Kiszóította a sorból az őrmester:

— Maga, ugye, intelligens ember?

A fiatalember elmosolyodott:

— Azt hiszem... Bölcsészdoktor vagyok.

— No, akkor magára bízom, hogy rendberakja a tiszti könyvtárat. Már nagyon összedobálták a tiszti urak.

Megörült a fiatal tudós a neki való munkának:

— Milyen csoportosítást parancsol?

Az őrmester ráförmedt:

— Micsoda buta kérdés ez?! Nagyság szerint!

Az ember és a fagyalt

(KÁNIKULAI EMLÉK)

Az ember kijött a cukrászdából, kezében a fagyalttal, amelyet egy forint ellenében bocsátottak rendelkezésére, kecsesen és könnyedén fogta a töcsért és lassú, grációz mozdulatokkal nyalni kezdett.

Szisztematikusan nyalta, jobboldalt, alulról felfelé, majd mikor a fagyaltt hanyatlani kezdett, vilámgyorsan átcsoportosította a nyelvét és visszanyalta az egészet, mintegy kipördörve azt.

Határozottan ura volt a helyzetnek, a töcsér egész területén rend és nyugalom uralkodott, ez volt az aranykor, amelyet Ovidius Naso is megénekelt, mikor még az olimpiai istenek uralkodtak a málna és vanília békésen megfirték egymás mellett.

Am ki tudná megmondani, hogy egy ilyen töcsér mélyén miféle vulkanikus erők működnek, a természet nagy titka voltaképpen még mindig rejtve vannak előttünk, nyaljuk, nyaljuk a fagyaltot s közben már leleskedik a végzet.

A katasztrófa indulásának pontos időpontját e pillanatban már nehéz megállapítanom, valószínűleg ott kezdődött, mikor a pasas nagyjából végzett a málnával és nekifeszítette nyelvét a kókusz-nak. Ekkor még diadalmas hadijelentéssel zengett a Nagykörút, a győzelmi mámorban tomboló ember nem vette észre, hogy a kókusz kicsapott medréből

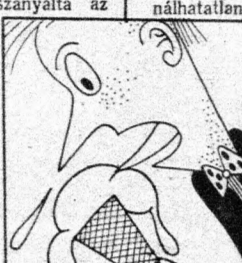
s ez a folyamat lassan, alattomosan megindult bal hüvelykujján lefelé, neki a kábátujjának. Mire a támadást jelentették, már késő volt.

Vilámgyors mozdulattal utánakapott nyelvével, aminek következtében az egész készlet megingott és jobbra esészt, úgy-hogy röptében kapott el vagy tíz dekát, ezáltal jobbkéze teljesen elázott és használhatatlanná vált. Közben a szívárgás tovább folytatódott s a visszaillesztett rész nem találta helyét a demokráciában.

A pasas emberfeletti erővel nyalt, de a front már úgy szétszűllött, ha tíz nyelve lett volna, akkor se győzi. Vastag verejtékcseppek hullottak homlokáról a vanília, melynek féreccapott kalapja alól lassan, mint a végzet, előbukott a banán. Az emberek iszonyodva fordították el fejüket a borzalmas látványtól.

Es ekkor borzalmas robajjal beomlott az egész töcsér. A pasas kezében szétmált a tészta, elegáns szürke zakójára patakokban ömlött a fagyalt, nyelve már csak az üres levegőt nyaldosta s maszatos ujjait szopogatva szörnyű üvöltéssel vergődött a Körút zúrzavarában. Utolsó szavaival anyját hívta meg mindenféle más dolgokat.

Es fent az égen diadalmasan süttött a júliusi nap, ami minden fagyaltot túlélt és amif senki sem szopogat...

Ludas Matyi panaszládája

Ha előrehajlok nem tudok köhögni. A nyugdíjsokra senki nem gondolt?

R. V.-né, kocsikísérő özvegye.

Már nem vagyok fiatal és a nők mégis megszólítanak. Védelmet a kiskereskedőknek.

Hujbert Ernő késő esti sétáló.

Az ősziarack héja szürös és a leve mindig a nyakamba folyik. Azelőtt ez nem volt lehetséges.

Egy volt csendőrtiszt.

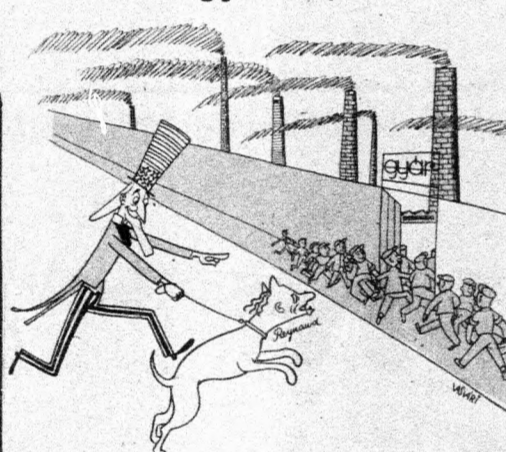
Az más

— Doktor úr, az istenért, segítsen rajtam, én állandóan magamban beszélek.

— Ugyan, barátom, az nem olyan nagy baj.

— Igen-igen, de doktor úrnak fogalma sincs, hogy én milyen unalmas ember vagyok.

Az egyik kutya...

Samu bácsi: Ugasd meg őket, ugasd meg!

A falusi hiszibíró kidobója:

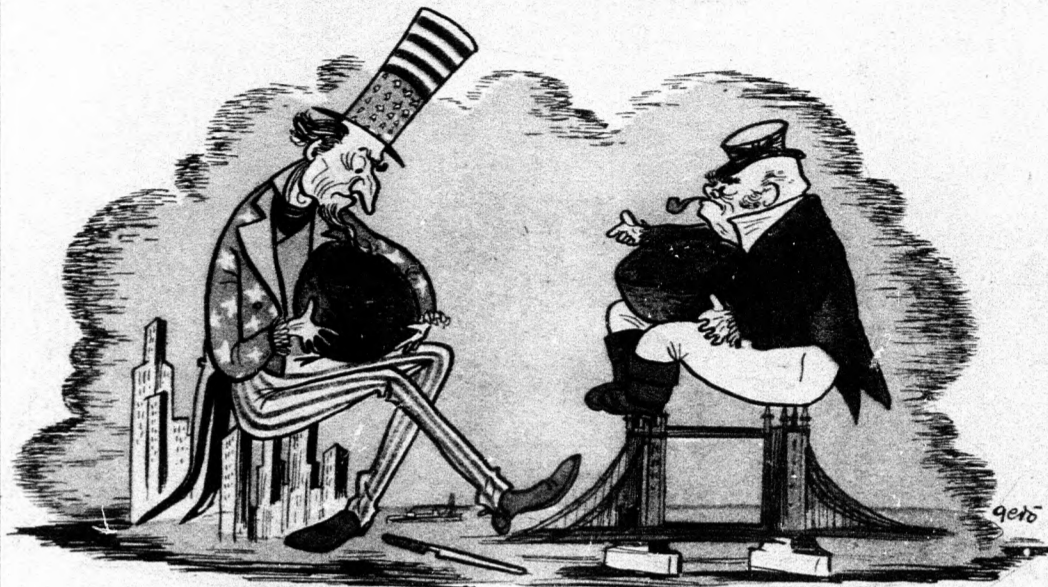
— Közhíretétetik, hogy találtatt és a község-házára beszolgáltatót egy fekete női ernyő, kacsát ábrázoló elefántcsontnyéllel. A talált tárgy csak annak adathatik ki, aki az ernyő pontos leírását adja.

Amerikai tempó

— Neked mi a sajréd, hapsi?
— Egy svájci karóra. És neked?
— Egy orosz tanítónő.

Dinnyeszezon

— Jól bevásároltunk mi ezzel a görögdinnyével. Azt hittük, hogy még éretlen, pedig belül már egész vörös.

Pubika hazaérkezik a fogorvostól és szemrehányó arcán messziről látszik, hogy valami nem tetszik neki. — Mi bajod megint? — kérdi az anyja?	— Anyukám, a fogorvos bácsi becsapott. — Hogy-hogy becsapott? — Azt mondta, hogy a foghúzás fájdalommentes, mégis akkorát ordított, amikor a kezébe haraptam, hogy még most is zúg a fülem.	Az amerikai színigazgató válogat az artistairodában. — Ez megfelel — kérdi a közvetítő — vagy tén-	coljon próbát a másik görli is? — A másik megfelel -- jelenti ki a direktor. — De hisz azt nem is méltóztatott látni, mégis azt választja? — Elég nekem, hogy ezt láttam! — zárja le a vitát a színigazgató.
--	--	---	---

A fővárosban meggyorsult az élet körforgása

Olcsó nyári szórakozás

— Bolhacirkusz.

Nehéz eset

Egyik közismert kritikusunk arról nevezetes, hogy egyaránt nélkülözi Aristoteles világos oktatását és Cicero ekesszólását. A napában is a kabaré házi-szerzőjének azt akarta magyarázni, hogy új bohózatának egyik jelenetét hogyan kellene átírni. De minél tovább fejtegette a dolgot, annál kevésbé tudta magát kifejezni. Végül is dühösen legyintett és elhalt-gatott.
A házi-szerző jóindulatú hangon noszogatta:
— Beszélj csak egész nyugodtan, hisz tudod, hogy én akkor is megértelek, ha beszélsz.

A hivatásos humorista

A hivatásos humorista reggel rosszkedvűen kel fel, egész éjjel álmában egy humoreszken gondolkodott, már majdnem megvolt a poénja, amikor felébredt. A humorista gyorsan megmosdik egy lavórban és erőll eszébe jut egy krockitéma, „Egy lavór naplója”, a világ egy lavór szemszögéből. Már megvan az első mondat is a fejében: „Az edénygyárban születtem, anyám egy hidraulikus prés volt, apám egy élmunkás stb...”

A hivatásos humorista bekapja a reggelijét, villamoson robot a hivatalába. Almosan odaszól a villamosvezetőnek: „Hajson gyorsabban, kap egy forintot!”, de maga sem tudja, hogy ezt minek mondta, később rájön, hogy ez egy vicc, már megírta Szvicsekkel nemrégiben. „Ahol még nem volt kezelvel!” — jön a kalauz és a humoristának eszébe jut, hogy egyszer már meg kellene írni egy flekken, hogy az utas nem köteles az ilyen értelmetlen félmondatokra reagálni. Aktuális kis megjáts lenne.

Rálépnek a humorista lábára, de úgy, hogy felsíkkolt a fájdalomtól. Kis vers a tyúkszemről, esetleg az „Anyám tyúkja” paródiája. „Az anyám tyúkszeme”. Pokolian mulatságos. A humorista valósággal könnyezik, úgy fáj a letaposott lába. Két könnyesepp beszélget: „— Mitől olyan fáradt, kollega úr? — Na halja, átúsztam a könny-csatornámat!” A hivatásos humorista elégedetten lesántíká a villamosról, egy kis szójátékon jár az esze a tyúkszemről és egy szem tyúkról, mire elüti egy autót. Zuhantában meg eszébe jut, hogy milyen más szemmel nézi a karambolt a soffőr és az áldozat. Örök emberi dolog ez, egyszer meg kellene írni szatirának, nem hosszán, két hasábon. A humorista nem tudja balkarját mozdtani, körülötte egyre nő a tömeg. Jó rajzos vicc lehetne, egy pasi, akinek a félkarját levágta az autót, feiszól az úttestről egy da-gadt nőnek... Itt a hivatá-

sos humorista elvesztette az eszméletét.
A mentőknél tér magához, első gondolata egy pompás novella-téma: valakit leütnek, ájult állapotban rájön valami nagy dolgra, de eszméleténél már nem emlékszik rá, erre újból leüteti magát, igen, ki-tűnő, csak egy jó csattanó kellene még... A mentők nagyon előékenyek a humoristához. A Varázsluvólában a nemtők voltak a mentők. Szójáték. Mentők — nemtők! Jó kis dolog. Hol lehetne felhasználni?

Az utcán hazafele sántikálva halja, hogy valahol egy női hang kiabál:

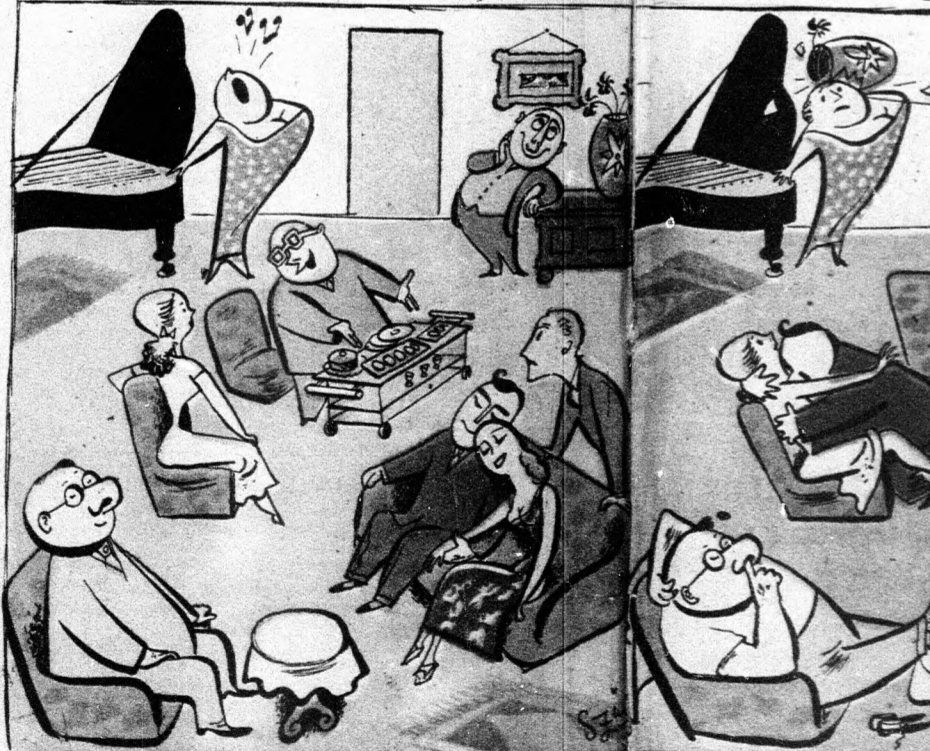
— Adolf! Hagyj békent! Tiszta kabaré, a szomszéd, aki mindent hall a másik lakásból és egyszerre csak a felesége hangját, remek, meghallja, átmegy. Adolfnak hívják, Adolfról egy jó Hitler-vicc jut a humorista eszébe, aszongya a rabí Göringnek, ja igaz, a kabaré, apropos krockitéma, ismeretlen nő rátámad egy férfitra tévedésből, ha végül is megtetszenek egymásnak, akkor filmforgatókönyv néz ki belőle, viszont, ha a férfi már nős, akkor humoros regény, legyen a férfi felesége örült, akkor humoros dráma, vagy mondjuk két örült nő utazik a vonaton...

A humorista hazavánszorong, felmegy vele a lift (egy olyan liftet kellene kitalálni, amelyik csak fel-felé megy, hihh), halálos fáradtan egy székbe omlik és villámként cikázik át agyán a gondolat (a villám meg gondolatként cikázik, haha), hogy neki már csak mindig humoros dolgokon jár az esze.

Várjunk csak, nem is rossz! Igen, egy ember, aki már nem tud csak humorosan gondolkodni... Krockitéma... Határozottan mulatságos. Kedve azon, hogy felkel, a lavóról már eszébe jut egy krockitéma, a villamoson is csak tréfál, a lábára lépnek, elüti egy autót, de csak humorizál szegény...

Nagyon jó. Ezt meg kell írni.
Meg is írta Terenc

Finom úri társaság

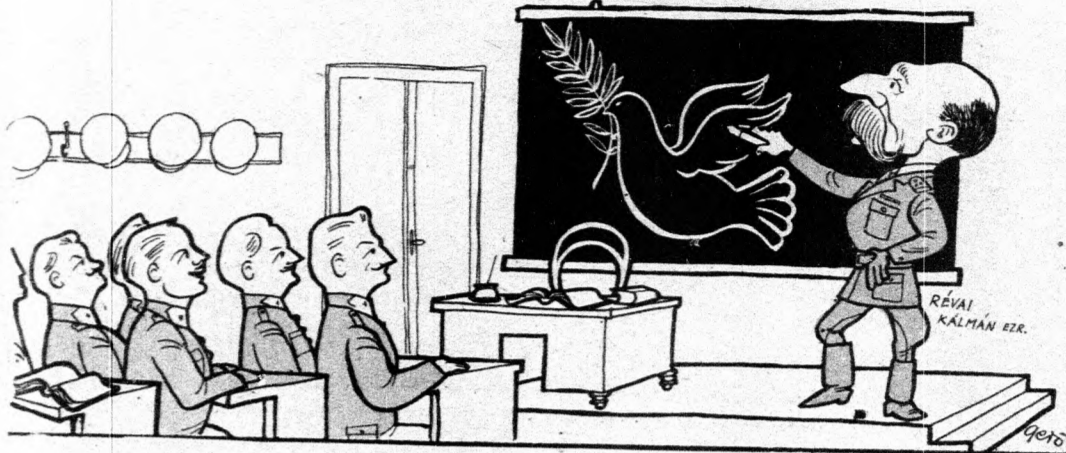

Ahogy viselkedik.

Ahogy v

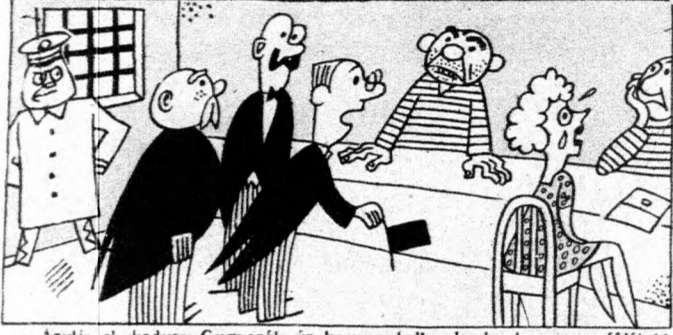

A nép fiai a Kossuth-Akadémián

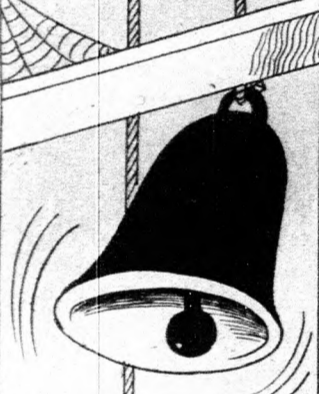

Révai ezredes: Fiúk, ez a lecke!

EZEN nevet a Külföld!

— Arulja el, kedves Gugyerák úr, hogyan kell a bankunk nagy széfjét ki nyitni?

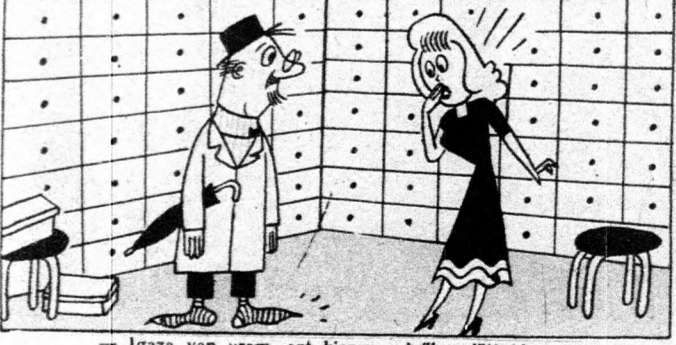
Az átlaktéri ór is kopoghatna, mielőtt a ketrebe lép.

— Csöngetni méltóztatott, uram?

— Ne ijedj meg, papa! Völegényem egyelőre kissé félénk.

— Igaza van uram, azt hiszem, cipőben jött ide...

Bútorozott szobát keresek

A háziasszony végigvezet valamennyi szobáján, amíg végre valahol a konyhán is túl egy élekkamraszerű helyiség küszöbe előtt megáll.

— Hát ez az.

— Bocsánat — vetem közbe —, a hirdetés úgy szól, hogy a szoba különbejárású. Hol itt a külön bejárás?

— Kérem, ami azt illeti, ebbe a szobába be lehet járni a világító udvarból is. Földszinten van a szoba és én kivételesen megengedem, hogy belépjen az ablakon keresztül. De azt kikötöm, hogy nőket nem hozzon magával.

— Tudomásul veszem. De hol itt az ágy?

— Nappal mindig kiviszszuk. A férjem alszik benne. Ugyanis éjjeli szolgálatot teljesít. Az ilyen nappali alvás nem sok kárt tesz az ágyneműben. Különben is férjem könnyű súlyú.

— És az asztal hol van?

— A konyhában. Azon gyúrom a tésztát. Estére ügyis beadom.

— A tésztát?

— Dehogy. Az asztalt.

— A hirdetésben az áll, hogy itt zongora van.

— Van kérem kétfő is. Érdeklő talán a zene?

— Muzikális ember vagyok.

— Akkor nem éri családás. Mert van itt kérem, két zongora is. Egyik alattunk, a másik fölöttünk.

— Szekrény nincs?

— Hogyne volna. Abban mossuk a ruhát. Hiszen azért szekrény, hogy ruha legyen benne.

— Hát nem teknőben mosnak?

— Persze hogy teknőben. Mert ebben a szobában a teknő pótolja a szekrényt. Kissé szokatlan, de legalább polokamentes.

Körülnézek.

— Hol van a fogas?

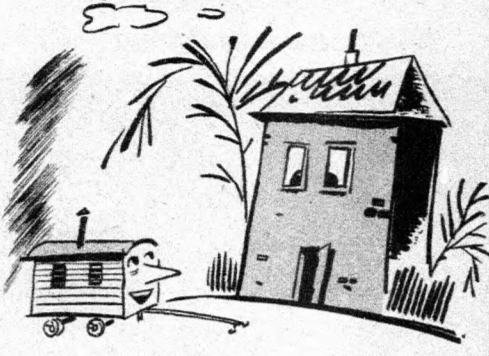
— Az asztalnál. Most javítottuk, mert eltörött. Az előző lakó tönkretette. Rákaszította a ruháját és leszakadt alatta.

— Olyan nehéz volt az a ruha?

— Hogyne lett volna nehéz, hiszen a ruha rajta volt a szerencsétlenül, amikor felakasztotta.

D.

A glóbetrotter

Útépítő házikó: Mondd öregem, és nem unalmas mindig egyhelyben állni?

Olesó biciklit a diákoknak!

— Miért nem ülsz, le öregem?
— Mert megkaptam a „Kék Csodát” és most csodakék vagyok.

Kínos botrány az olimpiászon

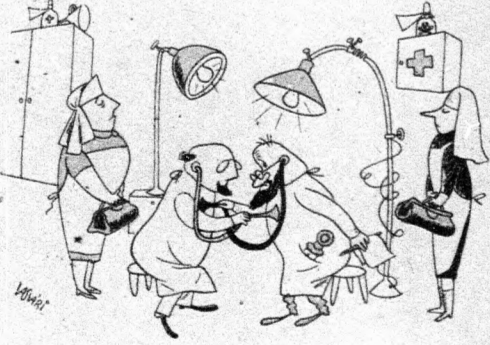
— Bocsánat, uram, ráült a babéromra!

Elég bulá pincér

— Uraságod kért szürkebarátot?

Orvosok, ha betegek

— Na most sóhajtsunk egy mélyet!

Tegnap délelőtt fel kellett menem az Első Magyar Utolsó Művek szervezési főosztályára, hogy ott Bluha úrral közöljem: a szobaforgó paraffint nem tudom szállítani. Fel is mentem, bekopogattam Bluha úr ajtaján s minék utána bemutatkoztam, így szóltam:

— Azért jöttem, kedves Bluha úr...

Amikor ideértem, kinyílt az ajtó s egy idősebb úr jött be ingujában. Egyet sem vetve rám, odahajolt Bluha úr füléhez és valamit puszogott. Bluha úr elgondolkozva halgatta, bölgötött, majd leemelte a telefonkagylót és négy jegyet rendelt a Royal Apollo vasárnapi reggeli ma-

Erős ak

— Higye el, Kuc tam állna, szivesen száz forintot...

Bü

Foxi: Végre eg

Afrikó

RÁKÓCZI UT

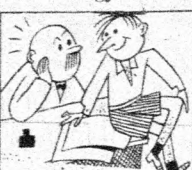
Mindent el lehet intézni!

Tegnap délelőtt fel kellett men- nem az Első Ma- gyar Utolsó Mű- vek szervezési fő- osztályára, hogy ott Bluha úrral kö- zöljem: a szóban- forgó paraffint nem tudom szállítani. Fel is mentem, be- kopogtatam Bluha úr ajtaján s minek utána bemutatkoz- tam, így szóltam: — Azért jöttem, kedves Bluha úr... Amikor ideér- tem, kinyílt az ajtó s egy idősebb úr jött be *ingujjban*. Úgyet sem vetve rám, odahajolt Bluha úr füléhez és valamit puszogott. Bluha úr elgondol- kozva hallgatta, bó- logatott, majd le- emelte a telefon- kagylót és négy je- gyet rendelt a Royal Apolló va- sárnap reggeli ma-

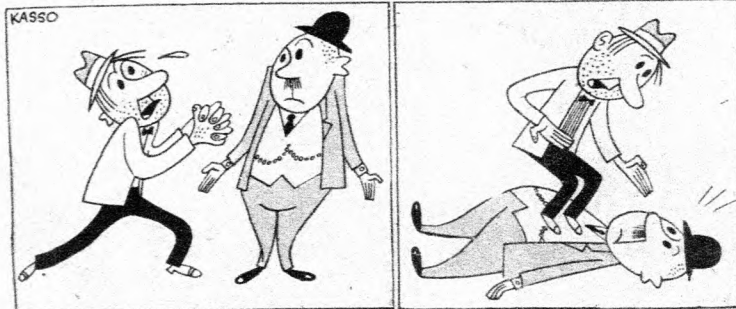
tinéjára. Az ing- ujjas ezután eltá- vozott, Bluha úr pedig újra hozzám fordult. — Szóval azért jöttem kedves Blu- ha úr... Eppen itt tartot- tam, amikor egy fiatalember jött be *mellényben*. Rám sem hederítve, fél- rehívta Bluha urat a másik sarokba s ott heves kézmöz- dulatok kíséretében valamit magyará- zott neki. Bluha úr erre kivett a fiók- jából egy ceruzát, meghegyezte és át- adta a mellényes- nek, aki ezután el- ment. — Nos, paran- csoljon — mondta ekkor nekem Blu- ha úr. — Egyszóval az- ért jöttem, kedves Bluha úr... Ezenkőzben én kimentem az elő- szobába, ahol ti- zenkét ember üldö- gélt tetőtől talpig rendesen felöltöz- ve. Bluha úrra vár- tak. Még nem tud- ták, hogy Bluha úrhoz *utcai ruhá-* közben a hölgy el- távozott) hozzám fordult. — Kérem — mondtam — azt a paraffint... Most két fiatal- ember lépett a szo- bába, *házikabát* volt rajtuk és nagy könyvet hoztak. Félrehívták Bluha urat és felolvastak neki húsz oldalt, miközben mindhá- man harsányan ka- cagtak. Végül is a két fiatalember el- távozott, és Bluha úr odajött hozzám. — Szóval — mondtam — azt a paraffint... Ekkor belépett egy idős bácsi *há- zisapkával* a fején és *papuccsal* a láb- ban. Egy sakkfel- adványt hozott ma- gával, amit Bluha úr segítségével fél- óra alatti megfejtett. Ezenkőzben én kimentem az elő- szobába, ahol ti- zenkét ember üldö- gélt tetőtől talpig rendesen felöltöz- ve. Bluha úrra vár- tak. Még nem tud- ták, hogy Bluha úrhoz *utcai ruhá-*

ban hiába akarnak bejutni. Bementem a fél- reeső helyre, alsó- nadrágra vetköz- tem s újra benyi- tottam Bluha úr- hoz. Eppen egy ut- cai ruhás alak akart beszélni veie. Oda se köptem, el- lenben felütem az íróasztalra. — Kérlek — mond- tam neki — a Sterk és Stark cég nem tudja szállí- tani a paraffint. — Rendben — mondta ő — és elmesél négy mu- latságos anekdotát. Ezután megosztot- ta velem az uzson- naját és kézcsoók- ját küldte a felesé- gemnek. Mert aki pimasz, azt kirugják. De

Tabi László

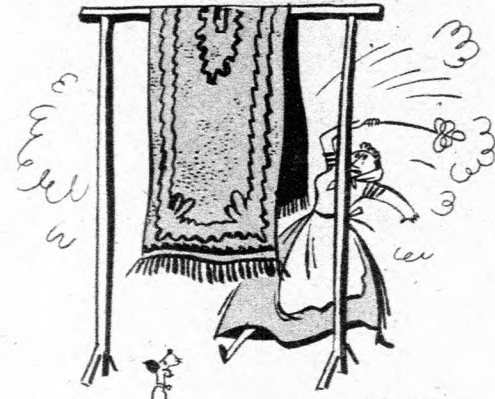
Erős akarat előtt nincs akadály!

— Hígyje el, Kucsera úr, ha raj- tam állna, szívesen adnék kölcsön száz forintot...

— Na, ide a pénzzel, magán állok.

Büntársak

Foxi: Végre egyszer ezt is jó elverik!

Dr. Divatosnál

Hetekén át nyaggatta férjét a nyalka asszonyka: vigye el őt a divatos ideg- gyógyászhoz. Férjemuram nehezen állt kötélnek — divatos ideggyógyászok számlái igen borsosak. Vé- gül a múlt héten mégis en- gednie kellett, az orvos megvizsgálta az asszonyt, aztán négyeszközt közöl- te a férjfel: — Semmi baja a felesé- gének. Majd írta neki mégis valami orvosságot, ami tulajdonképen nem is or- vosság. — Köszönöm, doktor úr. Nekem pedig... tekintve, hogy egészséges a felesé- gem..., szíveskedjék egy olyan számlát írni, ami tulajdonképen nem is szá- ma...
— Instálom, ha meg- íhatnék egy kupica páln- kát, akkor már türelmemmel elbőföztetnék addig, amíg a tea elkészül.

Afrikával is van már telefonösszeköttetésünk

— Halló, Marokkó?
— Rekka bukamü ankilakila!
— Bocsnat, téves.

Kiengedik a kislekötézőket

— Maga mit görnyed ott, hátul, Svancák úr? Görcsöt kapott?
— Nem amesztiát.

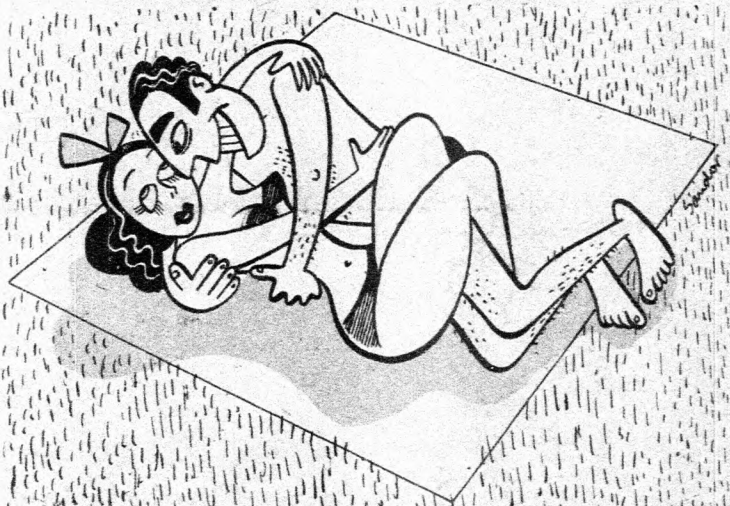
Univerzális színházi ember

A jövővi színpadi szerző az utóbbi időben szépecs- kén keres a darabjaival. Csak az a baj, hogy amit keres, az utolsó fillérig el is veszti a kártyán. Róla mondják a minap a mű- vészklubban: — Igazi sokoldalú ember. Nemcsak megírja a darab- jait, hanem el is játssza.

Nem is olyan vészes

Barkács, a mellékutcai textiles hangzatos táblát helyez el a portálján: **Leltározás miatt mélyen leszállított árak!** A szembenlevő másik textiles felháborodva állít be hozzá: — Ez család, amit maga csinál! — Miért volna család? — Hát van magánál leltározás? — Na és? Hát vannak nálam mélyen leszállí- tott árak?

Stranderkölcsök

— Bocsnat, még be sem mutatkoztam...

Kiadós ember

Kiskurgys bácsi fát fu- varoz be a bankigazgatóék portájára. Rakodás után a háziasszony beinvitálja: — Mit inna Ambrus bá- csi, pálinkát, bort, vagy egy jó rumos teát? — Instálom, ha meg- íhatnék egy kupica páln- kát, akkor már türelmemmel elbőföztetnék addig, amíg a tea elkészül.

Csepacsek tata edzőtáborában már az 1952-es olimpiászra készülődnek a jövő reménységek! — 60-tól felfelé

A londoni olimpiász nagy meglepetése: idősebb évjá- ratú versenyzőink kiváló szereplése. A londoni ta- paszlatok nyomán „He- lyet az öregeknek!” lett a jelszó a sportban, nem meg- lepő tehát, hogy egy lelkes régi sportember, a 78 éves Csepacsek Lőrinc edzőtá- bort létesített kizárólag ko- ros testedzők számára, akik máris megkezdtek az elő- készületeket a következ

miatt a startpisztollyal hadi- lábón állók; rúdugrónak ké- peztet át magam s ebben a sportágban máris szép eredményeket tudnék fel- mutatni, ha nem lenne isá- szom. Természetesen a ké- söbbi évek folyamán még további fejlődésre számítok. Jut időm arra is, hogy má- sokkal is foglalkozzam, mert az agok menhelyéről máris szép számmal vannak je- lentkezők. Nyomatékosan kijelentem: 40—50 éves fruskákkal és síhederekkel nem töltjük az időt, a kor- határ 60 évnél kezdődik, mert az eljövendő olimpiá- szon még jobban ki akarunk tenni magunkért, mint a

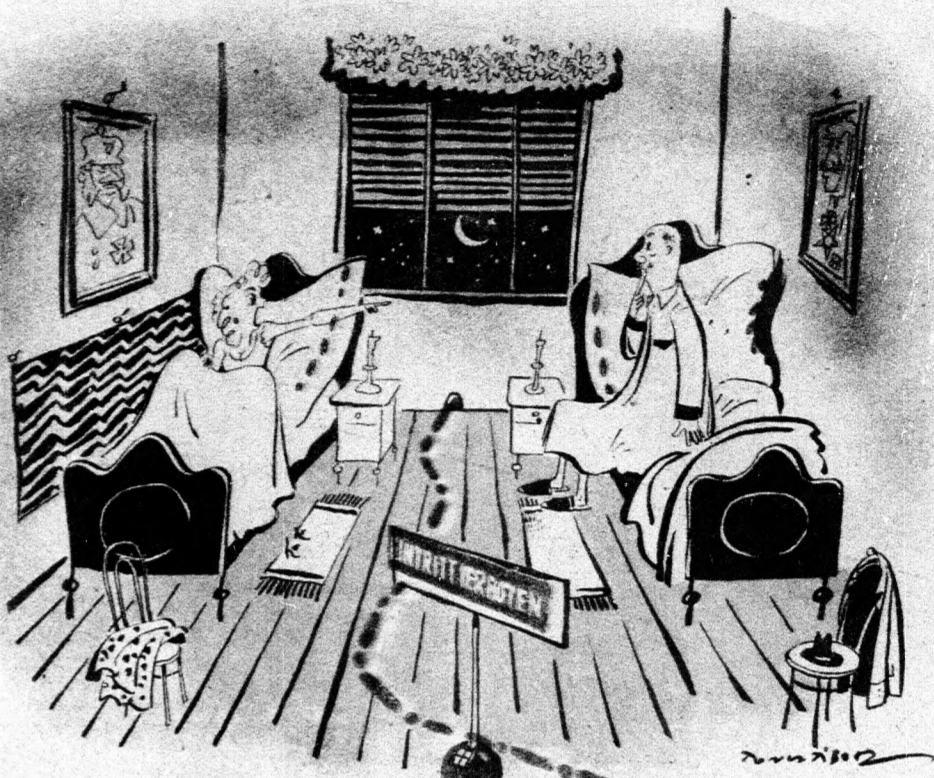
olimpiászra. Meglátogattuk az edzőtábori és a népszerű Csepacsek tata kérdéseink- re ezeket mondta:

— 1896-ban, a milleniumi kiállításkor mezei futóve- senyt nyertem. Már akkor elhatároztam, hogy késő aggkoromig nem hagyom abba a sportolást, amely- nek sokkal inkább kedvez az érett megfontoltság, mint az ifjúkori hevülékenység. A futással azóta fel- hagytam, mert süketségem

mostanin van egy nagy- szerű céllovónk például a 81 esztendő Halupka bácsi, neki ugyan nagyon reszket a keze, de viszont egy elmés találmánya révén ugyanúgy rezeg a céltábla is...

A berlini házasság nehézségei

— Hans, ott maradj! Nincs háromhatalmi engedélyed a határátlépésre..!

Színházi történet

Az országos hírű drámai színészt nemrégiben egy kis vidéki városba hívták vendégszereplni. A híres színész híres arról, hogy be téve tud száz meg száz szerepet.

— Na, hogy sikerült vendégszereplés? — kér-

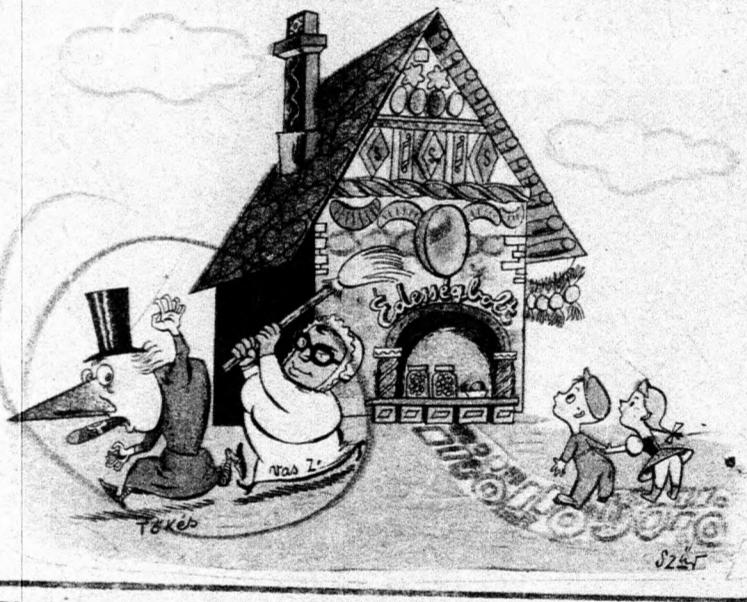
Nem is ezzel volt baj. Hanem a sűgő annyira meg lölem hatóvda, hogy minduntalan zavarba jött és megakadt a sűgőben.

Nagyszerűen, csak a sűgő volt egy kis bűzű pállal?

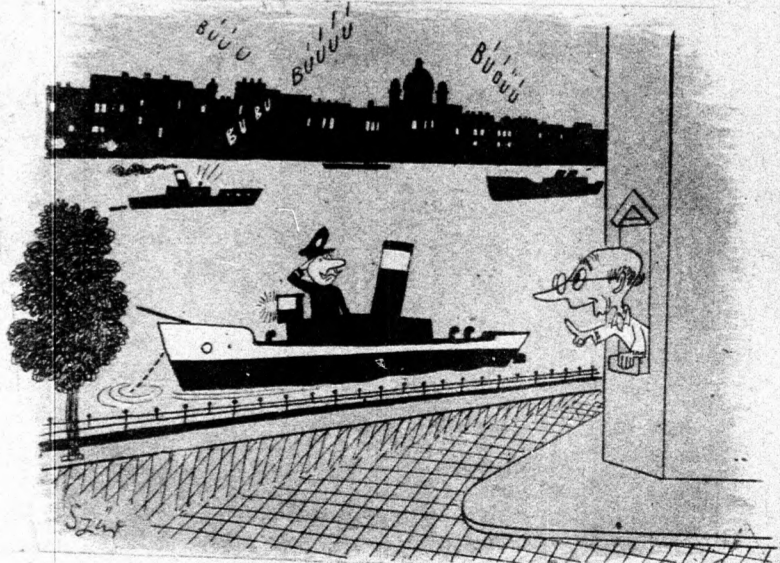
— S te ilyenkor mit csináltál?

— Sűgtam a sűgőnek!

Edesbolt Nemzeti Vállalatot létesített a GF

Valami haszon is legyen a dudálásból

— Hajóskapitány úr, legyen szives ötkor, ide dudáltatni, mert utazom.

Akinek inge VEGYE MAGARA!

Kik nyertek 50 inget?

Akinek inge, vegye magára című rejtélypályázatunk 4. rejtélyére 7540 pályázat érkezett, amelyből 3628 volt helyes. Ennyien ismételték el, hogy a mozi pénztárosnője miért adott kérelmező nélkül egy páholyjegyet. A helyes felelet: az illető ár a 2 forintot aprópénzben adta oda s ebből nyilvánvalóan kitűnt, hogy nem 2 forintnál olcsóbb jegyet akart vásárolni.

A negyedik ötven ing szerencsés nyertesek névsorát alant közöljük. A vidékiek nyertesüket postán küldjék, a pestieket arra kérjük, hogy nyertesükhöz 26-tól fogva bármely hétköznap délelőtt 10 és 1 óra között jöjjenek el lapunk szerkesztőségébe.

Gallai László, Bp., IX., Ráday-u. 55.	Kiszely Mihály, Pestszent-lőrinc, All. tel.
Izsák György, Bp., VII., Alsóerdősor 20.	Klopfér Gyula, Pécs, Felsőhavi-u. 9.
Jäger Ferenc, Bp., II., Volkmann-u. 2.	Kosecki Barna, Onga, Kurucz Imre, Borsosberény, Korponai-út 4.
Kassai Vilmos, Bp., I., Attila-u. 69.	Lakos Dezső, Ajka, Bajcsy-Zsilinszky-u. 1.
Kis Péter, Bp., II., Fazekas-u. 25.	Lőrincz András, Bihar-nagybajom.
Kovács László, Bp., XIII., Fáy-u. 55.	Marczisz József, Mezőkövesd, Kóczián-út 15.
Moldoványi György, Bp., Madách-tér 3.	Miavecz Mária, Pilis, Arany J.-u. 8.
Sebő Gábor, Bp., II., Keleti K.-u. 15/a.	Mucsi Sándor, Tiszassas, Nagy János, Törtel.
Stark Ferenc, Bp., VII., Jósika-u. 24.	Pap Károly, Tiszaföldvár, Baross-krt. 28.
Sztároszta László, Bp., VII., Peterdy-u. 34.	Papp Rezsőné, Vác, Jókai-u. 9.
Bedő Zoltán, Medgyesháza.	Becker Boriska, Csepel, Ária királyné-út 187.
Berta Jánosné, Erd., III., Nádor-u.	Borbély Sándor, Debrecen, Wesselényi-út 113.
Büröser János, Némethér, Kolozsvári-u. 12.	Csiszár József, Csapod, Fő-u. 204.
Faddi Kálmán, Kiskunhalas, Inoka kistelek 54.	Farsang János, Pestújhely, Dézsa György-út 17.
Fazekas Ferenc, Bihar-keresztes, Arpad-u. 16.	Fekete János, Tiszaföldvár, Okincsem-szőlő.
Friedmann Mór, Sátoraljaújhely, Sallai Fürst-u. 8.	Galambos Ferenc, Baja, Borz-u. 16.
Gáspár Imre, Kovácsida.	Gróf István, Szolnok, VII., Iskola-u. 6.
Ifj. Kántor Géza, Kisvárd, Piac-u. 1.	

A GYERMEKEK LEGJOBB SZÓRAKOZTATÓJA NYÁRON IS

PAJTÁS

ÁRA: 60 FILLÉR.

Kapható minden újságárúsnál, dohányüzletben és IBUSZ pavilonban.

Állami Borforgalmi rt.

REGGEL **MEGA**
DÉLBN **MEGA**

ESTE **MEGA**
MAGA **MEGA**
MEGA

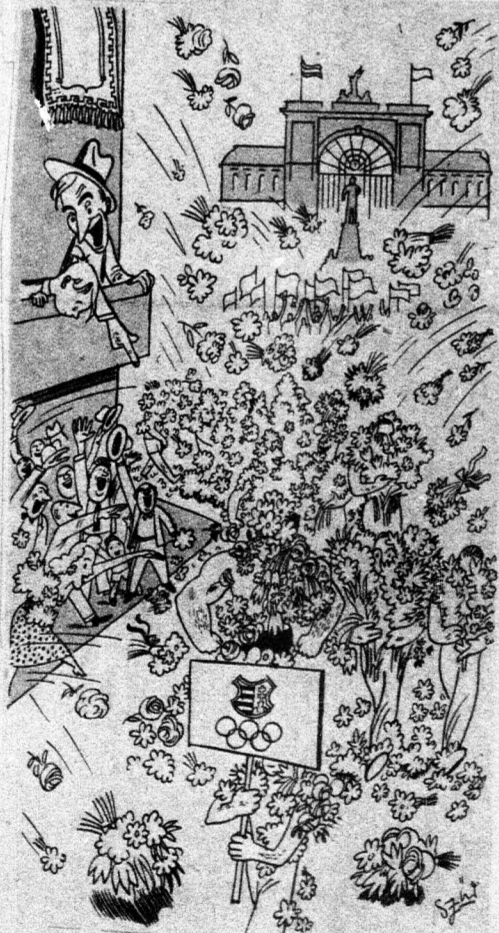
Ludas Matyi

Előfizetési ára 1 hónapra Belföldön 2.80 forint Külföldön 4.— forint Postatak. bef. lap. száma 5170

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő: **GÁDOR BÉLA**
Szerkesztő: **TABI LÁSZLÓ**
Felelős kiadó: **ZSIGMONDI ENDRE**
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 427-750 és 126-031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 3. Tel.: 139-130 és 138-382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeckzy László.

Olimpikonjaink diadalmenete

— Melyik a Bóbis, apuka?
— Az, akinek a két karja kilátszik...

70 fillér